

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 25. októbra 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **R. F.**, pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného R. F. proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. septembra 2010, sp. zn.2To/102/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. F. sa **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 10. júna 2010, č. k. 4T/227/2008-333, bol obvinený R. F. uznaný vinným zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

X. okolo 02.15 hod. v rekreačnej chate Č. v T., miestnej časti O., pod vplyvom alkoholu, po predchádzajúcej hádke, napadol P. T., nar. X. tak, že ho trikrát bodol kuchynským nožom v dĺžke čepele 13 cm do oblasti brucha a hrudníka, čím mu spôsobil bodnú ranu hrudníka vľavo, bodnú ranu brucha, bodnú ranu pravej slabiny, pneumorax vľavo – prítomnosti vzduchu v pohrudničnej dutine, hemotorax vľavo – prítomnosť krvi v pohrudničnej dutine, bodnú ranu v prednej a zadnej stene žalúdka, prítomnosť krvi v brušnej dutine, traumaticko – hemografický šok, zápal podbrušnice, krvnú podliatinu semenného povrazca vpravo, črevnú nepriechodnosť na podklade črevných zrastov s dĺžkou práceneschopnosti 14 týždňov.

Okresný súd za to obvinenému R. F. uložil podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím

na § 38 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne, na ktorého výkon ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. obvinenému uložil aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodeného P. T., nar. X., bytom T., M. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obvinený, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám tak, že obvineného oslobodí spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. por. a poškodeného odkáže s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj okresný prokurátor, ktorý navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o uložení trestu a uložiť obvinenému spravodlivý trest.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, rozsudkom z 29. septembra 2010, č. k. 2To/102/2010-352 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému R. F. uložil podľa 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. i/, § 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného R. F. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 18. júla 2011 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Podľa jeho názoru prvostupňový súd a odvolací súd nesprávne posúdili zistený skutkový stav a nedostatočne posúdili okolnosť vylučujúcu protiprávnosť činu resp. nepoužili správne hmotnoprávne ustanovenia Trestného zákona. Obvinený poukázal na to, že okresný súd sa náležite nevysporiadal s vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní, s ktorými sa stotožnil aj druhostupňový súd a z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávny právny

názor, ak dospel k záveru, že spáchal zločin ublíženia na zdraví. Obvinený ďalej argumentuje nasledovne:

„Z výpovede poškodeného je jednoznačne preukázané, že poškodený na prízemí chaty na mňa zaútočil, pričom ma držal za oblečenie, ja som sa vyhol prvej rane a keďže ja som začal odvracať priamo hroziaci útok v obave o svoje zdravie a život, poškodený nemal čas ma udrieť, pretože som sa bránil nožom.

Z vykonaného dokazovania je nesporné, že bezprostredne pred kritickým incidentom som bol poškodeným T. napadnutý fyzicky a to päťami, údermi do hlavy. Ja som dostal strach z poškodeného a v snahe vyhnúť sa ďalším fyzickým útokom zo strany poškodeného, som zišiel z poschodia chaty na prízemie.... Po presune poškodeného P. T. na prízemie došlo k útoku poškodeného na mňa.... Poškodený sa na mňa zahnal a inicioval, že dostanem bitku, ktorá vychádzala z poškodeného a práve v tomto momente sa určuje, ktorá strana je obrancom a ktorá útočníkom. Ja som po prvom incidente na hornom poschodí chaty, kde ma poškodený viackrát udrel, kontakt s poškodeným nevyhľadával, ale naopak poškodený zišiel na prízemie chaty za mnou. Ja som si pripravil na obranu proti hroziacemu útoky zbraň, keďže po predchádzajúcom incidente na poschodí chaty som dostal strach z poškodeného, ktorý bol pod vplyvom alkoholu a bol známy agresívnym chovaním...

Som toho názoru, že v prípade keby poškodený cítil prvé a druhé pichnutie, tak by reagoval a dal by sa na útek, alebo by sa vzdialil, a ja by som prestal, pretože opätovne poukazujem, že ja som nemal žiaden úmysel ublížiť, ja som chcel spacificikovať útočníka a keďže poškodený reagoval až na tretie pichnutie, ja som prestal ako náhle si poškodený uvedomil, že je pichnutý a neútočil na mňa.“

Ďalej obvinený zdôraznil, že razantnejšia obrana je prípustná aj v prípade, ak má obranca strach z útočníka a pre vyvodenie trestnej zodpovednosti za intenzívny exces z nutnej obrany je nevyhnutné skúmať, či intenzívne prekročenie medzi nutnej obrany bolo spôsobené úmyselne alebo z nedbanlivosti. Ak intenzívne prekročenie medzi nutnej obrany bolo spôsobené z nedbanlivosti, môže sa proti obrancovi konajúcom v intenzívnom excese vyvodit' trestná zodpovednosť iba za nedbanlivostný trestný čin.

V závere svojho dovolania obvinený podotkol, že v celom konaní nebol preukázaný jeho úmysel ublížiť poškodenému s tým, že ani obžaloba nepredložila žiadny relevantný dôkaz, ktorý by vyvrátil toto tvrdenie a zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 26. februára 2009, sp. zn. 6Tdo/1347/2008.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti výrokov napadnutých rozsudkov, zrušil napadnuté rozsudky a prikázal súdu o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Námestovo, ktorá navrhla toto podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. septembra 2010, č. k. 2To/102/2010-352, ako súdu odvolacieho, ktorým súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo z 10. júna 2010, č. k. 4T/227/2008-333, vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému R. F. uložil podľa 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. i/, § 38 ods. 3, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného R. F. zamietol. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 2 písm. h/ Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod odvolania (§ 374 Tr. por.).

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

Po posúdení dovolacích námietok obvineného treba konštatovať, že tieto priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa, subjektívne kritizovali hodnotenie dôkazov doteraz vo veci konajúcimi súdmi (...“ ja som nemal žiaden úmysel ublížiť poškodenému... “, „Som toho názoru, že súd sa vôbec nezaoberal práve touto skutočnosťou, a to že ja som bol obrancom, ak by som na svoju obranu nepoužil zbraň a následne nepichol poškodeného a nespacifikoval, poškodený by ma zmlátil ...“), čo nezodpovedá dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Keďže dovolací súd vychádza zo skutkového stavu tak, ako bol zistený v priebehu trestného konania, je potrebné potom konštatovať, že skutok vymedzený v rozsudku Okresného súdu Námestovo z 10. júna 2010, č. k. 4T/227/2008-333 (odvolací súd vo svojom rozsudku napadnutom dovolaním obvineného skutkové zistenia nemodifikoval), bol v súlade s Trestným zákonom správne právne posúdený ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.

Pre úplnosť je treba ešte dodať, že pokiaľ by bol skutkový stav v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak by boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci, oprávneným subjektom na podanie dovolania proti takémuto právoplatnému rozhodnutiu (ktoré, ale nadobudlo právoplatnosť po 01. septembri 2011) je len minister spravodlivosti (§ 371 ods. 3, § 567j ods. 7 Tr. por.).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného R. F. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková